

Σ Χ Ο' Λ Ι Ο Ν.

§. 159.

Ταυτὶ πάντα λίαν εἰσὶ σαφῆ. εἴγε τὰ τοιάδε κυκλικᾶ ἐμβαδὰ τὸ ἄνθροισμα εἰσὶ τῶν ἐν αὐτοῖς Τεταγμένων, ων ἔχαση (§. 93.) πρὸς ἔκαστην συσοιχῆσαν τῷ εὐτῷ Ελείψει (ῶν τὸ ἄνθροισμα ἐμφανεῖται ωσαύτως τὰ ἐλειπτικὰ ἐμβαδὰ) λόγου ἔχει. ἐν ὁ μείζων Αἴξων πρὸς τὸν ἐλάσσονα.

Π Ο' Ρ Ι Σ Μ Α Δ'.

§. 160.

Ἐὰν ἀπό τινος σημείου Α λιθθέντος ἐπὶ τῷ Αἴξονος τῆς ἥτη ἐγγεγραμμένης, ἡ περιγεγραμμένης τῷ κύκλῳ Ελείψεως ἐπιζευχθῶσιν ἐπὶ τὰ τῆς κοινῆς Τεταγμένης ΠΝ πέρατα αἱ εὐθεῖαι ΑΜ, ΑΝ, τὸ ἐμβαδὸν τῷ κυκλικῷ Τομέως ΣΑΝ πρὸς τὸ τῷ ἐλειπτικῷ ΣΑΜ λόγου ἔχει, ὃν ὁ Αἴξων, ἐφ' ἓκαταγέγραπται ὁ κύκλος πρὸς τὸν ἔτερον Αἴξονα. Εἰσὶ μὲν γὰρ τὸ κυκλικὸν ἐμβαδὸν ΣΠΝ πρὸς τὸ ἐλειπτικὸν ΣΜΠ ἐν τῷ εἰρημένῳ λόγῳ, ὡς δεῖδεικται (§. 158.), εἰσὶ δὲ καὶ τὸ τῷ τριγώνῳ ΠΑΝ ἐμβαδὸν πρὸς τὸ τῷ τριγώνῳ ΠΑΜ τῷ ἐπὶ τῆς αὐ-

Κ

τῆς βάσεως ΑΠ, ως ἡ ΠΝ πρὸς τὴν ΠΜ, ἡ (§. 93.)
ώς ἡ ΓΟ πρὸς τὴν ΓΛ, ὥστε, ως ὁ ΑΞων ὁ ὅγη
διάμετρος τῆς κύκλου πρὸς τὸν ἔτερον ΑΞΟΝΑ. Καὶ τὰ
ὅλοκληρα ἄρα ἐμβαδὰ ΣΑΝ, ΣΑΜ ἐν τῷ αὐτῷ
ὑπάρχουσι λόγῳ.

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ε'.

§. 161.

Τὸ τῆς Ε’λείψεως ἐμβαδὸν ἵσον ἔσι τῷ ἐμβα-
δῷ κύκλου ἔχοντος Διάμετρου μέσην ἀνάλογην μετα-
ξὺ τῶν τῆς Ε’λείψεως ἀξόνων. Κληθείσης γάρ τοι
τῆς τῆς κύκλου διαμέτρου δ, εῖσαι δδ = αβ (Α’λγβ. §.
500.) ἀλλὰ τὸ μὲν τῆς κύκλου ἐμβαδὸν ἐμφαίνει ἡ
(§. 155.) δδ — $\frac{1}{2}$ δδ — $\frac{1}{4}$ δδ — κτλ, τὸ δὲ τῆς
Ε’λείψεως ἡ αβ — $\frac{1}{2}$ αβ — $\frac{1}{4}$ αβ ... κτλ. ἵσα ἄρα
ἀλλήλοις.]

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α Ζ'.

§. 162.

Τὰ δυεῖν Ε’λείψεων ἐμβαδά εἰσι πρὸς ἄλλη-
λα, ως τὰ ὑπὸ τῶν κατ’ αὐτὰς Α’ξόνων Ο’ρθογά-
νια. Εἴσωσαν γάρ τῆς μὲν Α”ξονες οἱ α, β, τῆς δὲ,
οἱ γ, δ. Τῆς μὲν γν̄ τὸ ἐμβαδὸν εῖσαι αβ — $\frac{1}{2}$ αβ —

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΑ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΕ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΤΝΩΝ ΝΕΟΦΥΙΑΣ ΦΙΛΟΣΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΕ: ΑΝ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

$\frac{1}{4}\alpha\beta - \alpha\gamma$, τῆς ἐτέρχε δὲ, $\gamma\delta - \frac{1}{4}\gamma\delta - \frac{1}{4}\alpha\gamma\delta - \alpha\gamma$. ὡς ὁ λόγος ἐπιδήλως ὁ αὐτός εἴη τῷ τῶν φύνομένων αβ πρὸς γδ.

ΛΥΣΙΣ ἐπὶ τῆς ΤΠΕΡΒΟΛΗΣ.

§. 163.

Κληθήτω ὁ πλάγιος Ημιάξων $\Sigma\Gamma = \beta$, ζ $\frac{\Sigma\chi}{12}$.
ΓΔ = α, ζ ἡ Λ' ποτετμημένη $\Gamma\mathrm{H} = \chi$, ζ ἡ Τεταγμένη $\mathrm{MH} = \mathrm{y}$. Εσαι γύ (§. 94.) $yy = \frac{\alpha\alpha\beta\beta + \beta\beta\chi\chi}{\alpha\alpha}$, εἰτ' γύ $yy = \frac{\beta\beta}{\alpha\alpha} \cdot (\alpha\alpha + \chi\chi)$.

$\ddot{\alpha}\rho\alpha y = \frac{\beta}{\alpha} \sqrt{\alpha\alpha + \chi\chi}$. Τοιγαρῶν εκάση τῶν μεταξὺ $\Gamma\Sigma$, καὶ HM . Τεταγμένων εσιν $= \beta + \frac{\beta\chi\chi}{\alpha\alpha} - \frac{\beta\chi^4}{3\alpha^4} + \frac{\beta\chi^6}{16\alpha^6} - \frac{5\beta\chi^8}{128\alpha^8} + \tau\lambda.$ Ε'πει

δὲ αὗτη ἡ σειρὰ γένεται τῆς τῶν επὶ τῆς Ε'λειψεως Τεταγμένων εὑρεσίσης διενήνοχεν, ὅτι μὴ μόνω τῷ τῶν ἀρτίων ὄρων σημείῳ, ταύτῃ τοι συλλογισμός εφόδῳ παραπληγίᾳ εὑρεθήσεται.

Α'. Τὸ τοῦ περιβολικῆς ἐμβαθεῖ χωρίου ἐκδηλώ-

$$\text{ωςι διὸ τῆς σειρᾶς } \beta x + \frac{\beta x^3}{6\alpha} - \frac{\beta x^5}{40\alpha^4} + \\ \frac{\beta x^7}{112\alpha^6} - \frac{5\beta x^9}{1152\alpha^8} + \text{κτλ.}$$

Β'. Εξαριθμένης τῆς κατὰ τὸ ὄρθογάνιον ΓΣΗΙ
~~βασικής τριγράμμης ΣΙΜ~~ = $\frac{\beta x^3}{6\alpha} - \frac{\beta x^5}{40\alpha^4} +$
 $\frac{\beta x^7}{112\alpha^6} - \text{κτλ.}$

Γ'. Εἰὰν ἐν τῇ ἰσοσκελεῖτε Τ' περβολῇ, ἐν ᾧ $\beta = \alpha$, τενὴ $\alpha = x$, ἔσεται $\alpha x + \frac{1}{3}\alpha x - \frac{1}{4}\alpha x + \frac{1}{12}\alpha x - \text{κτλ.}$ Οὐκῶν ἡ μεταξὺ ἰσοσκελῆς Τ' περβολῆς, καὶ ἑτέρας ἀνίστις Αἴξονας ἔχόσης ἀναλογίας ὥσπερ τως ἀν περικοπέω προσχθείη, ὡς καὶ ἀνωτέρω μεταξὺ Κύκλων, καὶ Εὐλείψεως γέγονεν.

Επὶ τῆς Τ' περβολῆς μεταξὺ τῶν
 Α' συμπτώτων.

§. 164.

Σχ. Κείων πρὸς τετραγωνισμὸν τὸ χωρίον ΑΡΜΨ
14. ταῖς δυσὶ Τεταγμέναις ΑΨ, ΡΜ ἐμπεριλαμβανί-
 μενον. Καὶ δὴ γενέων ἡ τῶν Α' ποτετμημένων Α'ρ-
 χὴ ἀπὸ τῆς Ρ, καὶ ἐνώ ΓΤ = α, καὶ ΓΡ = β, καὶ ΡΑ

$= \chi$, καὶ ΑΨ = υ. Εἰς τὸν γάρ (§. 132.) ΓΑ. ΑΨ =

$\Gamma\Upsilon^2$, τοτέσι $\beta\gamma + \chi\gamma = \alpha\alpha \cdot \delta\rho\alpha$ $\gamma = \frac{\alpha\alpha}{\beta+\chi} =$

$\frac{\alpha\alpha}{\beta} - \frac{\alpha\alpha\chi}{\beta\beta} + \frac{\alpha\alpha\chi\chi}{\beta^3} - \frac{\alpha\alpha\chi^3}{\beta^4} + \frac{\alpha\alpha\chi^4}{\beta^5} - \kappa\tau\lambda.$

(Α'λγβ. §. 559.). Τὸ γάρ αὐθόματα ὁσωνδήποτε ὄρων
τῆς σειρᾶς ταχτῆς τοσάκις ληφθείτης, ὅσοι ὄροι εἰσιν
ἐν τῇ αὔτειρῷ σειρᾷ 1. 2. 3. 4. 5. 6. . . . . χ

παρεῖται τὴν αὔπειρον σειρὰν $\frac{\alpha\alpha\chi}{\beta} - \frac{\alpha\alpha\chi^2}{2\beta\beta} +$
 $\frac{\alpha\alpha\chi^3}{3\beta^3} - \frac{\alpha\alpha\chi^4}{4\beta^4} + \kappa\tau\lambda$ ἵσην τῷ ἐμβαδῷ ΑΜΡΨ.

Συγκλίνει δὲ τοσάτῳ τάχιν αὕτη ἡ σειρά, ὥσῳ ἀν
ἡ χ ἢ ἐλάχισσων τῆς β (Α'λγβ. §. 569.)

Π Ο Ρ Ι Σ Μ Α.

§. 165.

Εἰ τε $\beta = \alpha$, τοτέσιν ἐὰν ἡ τῶν Α' ποτετ-
μημένων Α' βχὴ διορθωθῇ κατὰ τὸ Υ, ἔσεται τὸ χω-

ρίνυ $\Sigma\Upsilon\Lambda\Psi = \alpha\chi - \frac{1}{2}\chi\chi + \frac{1}{3}\frac{\chi^3}{\alpha} - \frac{1}{4}\frac{\chi^4}{\alpha\alpha} + \frac{1}{5}$

$\frac{\chi^5}{\alpha^3} - \kappa\tau\lambda$, καὶ τεθέντος $\alpha = 1$ τραπήσεται ἡ σειρά

εἰς τὴν $\chi - \frac{1}{2}\chi\chi + \frac{1}{3}\chi^3 - \frac{1}{4}\chi^4 + \kappa\tau\lambda$.

ΣΧΟΛΙΟΝ Α'.

§. 166.

Ἐσώ ΓΥ = 1 καὶ Α' ποτετμημέναι ΓΡ, ΓΑ, Ττ ἐν προόδῳ γεωμετρικῇ. καὶ ΓΑ = ζ, καὶ Ατ = ξ.
 ξσεται τὸν $\zeta = \beta + \chi$, καὶ Γτ = $\zeta + \xi$: Οὐκάν $\beta : \beta + \chi :: \zeta : \xi + \xi$, καὶ εἰς τὴν ἀκολόθη (§. 446. Α' λγβ.)
 $\frac{\chi}{\beta} = \frac{\xi}{\zeta}$. Εἰ πιθηλον τοῖνυ τὸ ἐμβαδὸν ΡΜΨΑ - τὸ

$$\text{ἰσχμενον τῆς σειρᾶς } \frac{\chi}{\beta} - \frac{\chi^2}{2\beta^2} + \frac{\chi^3}{3\beta^3} - \frac{\chi^4}{4\beta^4} + \dots$$

$$\text{ξισθῶσαι καὶ τῷ ἐμβαδῷ ΛΨ κτ, ὥπερ ἐμφαίνει ἡ σειρὰ } \frac{\xi}{\zeta} - \frac{\xi^2}{2\zeta^2} + \frac{\xi^3}{3\zeta^3} - \frac{\xi^4}{4\zeta^4} + \dots \text{ εὑρεθεῖσα}$$

μεθόδῳ τῆς αὐτῆς, ὥπερ εὑριται καὶ ἡ ἐν §. 164.
 Τοσα ἄρα ἄλληλοις τὰ ὑπερβολικὰ ἐμβαδὰ, ὧν αἱ βάσεις εἰτι διαφοραὶ τῶν ἐν προόδῳ γεωμετρικῆς ληφθεῖσῶν Α' ποτετμημένων. Εἴξ τὸν ἄρα καὶ τοτὶ καταφαίνεται, ὡς ἔὰν αἱ ΓΥ, ΓΡ, ΓΑ, Γτ τοιαὶδε Α' ποτετμημέναι ὑπάρχωσιν, οἵαι παριζάν σειρὰν γεωμετρικῆς προόδου τῆς $\therefore \kappa^0. \kappa^1. \kappa^2. \kappa^3.$, εἰπεὶ τὰ ἐπὶ τῶν βάσεων ΥΡ, ΡΑ, Ατ εἰσιν ἄλληλοις ἴσα,
 τὰ ἐπὶ τῶν βάσεων ΥΓ, ΥΑ, Υτ ἐμβαδὰ λόγον.
 Ἐξεσα πρὸς ἄλληλα, ὅγει οἱ αριθμοὶ 1. 2. 3. Εἰτὸν

ἄρα πρὸς ἄλληλα, ὡς οἱ τῶν ποσοτήτων ΓΡ, ΓΑ,
Γτ Ε'κθέται, καὶ ἐπομένως (Α'λγβ. §. 521.) αἱ
οἱ Λογάριθμοι τῶν αὐτῶν. Τοιγαρ ++)
 οἱ Λογάριθμοι
διὰ τῶν ὑπερβολικῶν τῶν δε ἐμβαδῶν εὑρεθῆναι ἔχ-

σι, καὶ τ' ἀνάπταλιν.

ΣΧΟΛΙΟΝ Β'.

§. 167.

Ἐὰν ζητηθῇ τὸ μεταξὺ τῆς Α'συμπτώτες ΓΒ,
ἢ μέρος τῆς ἑτέρας Α'συμπτώτες ΓΡ, καὶ τῆς Τε-
ταγμένης ΜΡ, καὶ τὴν ἀπείραν κλωνὸς ΜΣ ἐμπερι-
λαμβανόμενον Ε'μβαδὸν, ἐπείπερ αα=χy (§. 132.)

$$\text{εἰτεθῇ } \alpha \text{ (τετέσι } \Gamma\Upsilon) = 1, \text{ εἴσεται } y = \frac{x}{x} = x.$$

$$\text{ἔσι δὲ (Α'λγβ. §. 575.) τὸ πάντων τῶν } x = \frac{-1 + 1}{-1 + 1} = 0$$

$$\text{Θροισμα } = \frac{x}{-1 + 1} = \frac{x}{0} = \infty. \text{ Α'λλ' } \overset{\circ}{\text{ε}}\text{πείπερ τὸ}$$

ἐκ τῆς διαιρέσεως τῆς 1 διὰ τὴν πηλικόν ἔσιν ἀπει-
ρου· καὶ τὸ χωρίν ἔκεινο ἄρα ὡσαύτως ἀπειρον ἔσεται.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΠΙΤΥΜΗΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΣΧΟΛΙΟΝ.

§. 186.

Λοιπὸν δὲ ἦδη ἔξετάσαι ὅπως αἱ μέχρι τοῦτο
 θεωρηθεῖσαι **Καμπύλαι** ἐκ τῆς τᾶς Κώνης τομῆς ἐ-
 ξίατιν, ὁ ἔζηρ, εἰπερ τισόντι εἰσὶ Κωνικαὶ Τομαί. Εἶπε
 δ' ἐν ὁ σεῖσθος Κῶνος τετραγωνὸς ἀν ἔχῃ διχῇ τμηθῆ-
 ναι, ταῦτη τοι καὶ οἵμεις ἐν τέσσαρσι θεωρήμασι τοῖς
 ἐποικευοῖς τὰς τέσσαρας αὐτᾶς Τομὰς, καὶ τὰς ἀπ' αὐ-
 τῶν προκυπτάσας Καμπύλας ἐκθητόμενά τε καὶ ἀπο-
 δειξομεν.

ΘΕΩΡΗΜΑ Α'.

§. 169.

Ἐὰν δὲ Κῶνος δὶ ἐπιπέδῳ Παραλλήλῳ
 τῇ βάσει αὐτῷ τμηθῇ, καμπύλη ἡ τὸ
 ἐκατέρι τῶν Τετρημένες μέρες ἐπιπεδον
 περιέχεσσα ἔσεται Κύκλος.

ΔΕΙΞΙΣ.

Ἐσι γάρ τοι τὸ τὸν Κῶνον τέμνον ἐπίπεδον ἐν
 τῶν ἔκεινοι σοιχείων, ἢ πάντα κύκλος ὑπάρχειν
 ἐπιδηλον.

ΘΕΩΡΗΜΑ Β'.

§. 170.

Εάν ὁ Κῶνος ἐπιπέδῳ σιωδῷ ποτε τῷ σχ.
 ΑΒΓ ἀπὸ τῆς Κυρυφῆς διὰ τὴν Α"ξονος ^{21.}
 αὐτῇ διήκουται, καὶ ἐπὶ τῆς Βάσεως αὐτῇ.
 Καθέτῳ ^{ΔΙΕΤΟΥ ΛΗΦΤΟΥ ΕΡΓΟΥ ΚΑΣΤΗΝ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑΝΝΙΝΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΟΥ}
 ἐπιπομένῳ τμηθῇ, τμηθῇ δὲ
 καὶ ἑτέρῳ ³ Επιπέδῳ τῷ Σπι Παραλίᾳ
 μιᾷ τινι τῶν τῆς Κώνης πλευρῶν ΑΒ, εἰτ'
 γε συνιζῶντι μετὰ τῆς τῆς Βάσεως ἐπι-
 πέδῳ τὴν ὑπὸ Σπι γωνίαν θέντην τῇ ὑπὸ²
 ΑΒΓ τῇ ὑπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς Κώνης, καὶ
 τῆς τῆς Βάσεως Α"ξονος περιέχομένη, τη-
 νικαῦτα ἡ ἀπέραντος Καμπύλη μΜΣΜμ
 (εἰ γὰρ ἐπ' ἀπειρον προήγετο ὁ Κῶνος,
 ὥσταύτως ἀντὶ ἑτεμνεν αὐτὸν τὸ ἐπίπεδον)
 ἡ τὴν τομὴν περιέχοσα ἔσται Παρα-
 βολή.

ΔΕΙΞΙΣ.

Ἐτσι ἐπίπεδον τῇ βάσει τῆς Κώνης παράλι-
 λον, ἢ ἡ Τομὴ ἔσται Κύκλος ὁ ΕΔΜ. Εἴπει δὲ
 οἱ κύκλοι ΕΜΔ, ΒΜΓ τέμνονται ὑπὸ τῆς Καμπύ-

λης κατὰ τὰς ΜΜ, μι., προσέτι δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐπι-
πέδων ΑΒΓ, κατὰ τὰς ΕΔ, ΒΓ: Δῆλον ἄρα τὰς
ΜΜ, μι. ἀλλήλαις εἶναι παραλλήλους, καὶ δὴ καὶ τὸν
διάμετρον ΕΔ τῇ διαμέτρῳ ΒΓ. Καὶ ἐπεικερός
ἐπειδήσεως τὸ Ε'πίπεδον ΑΒΓ πρὸς ὁρθάς εἴη τῷ
τέμνοντι Ε'πίπεδῳ, εἴσεται ἄρα καὶ μι. πρὸς ὁρθὰς
τῇ ΒΓ, ωταύτως καὶ ἡ ΜΜ τῇ ΕΔ. Ε'πει δὲ προ-
σέτι αἱ Διάμετροι ΕΔ, ΒΓ ὑπὸ τῆς τῆς Τομῆς Α'
ξονος Σπ διατέμνονται κατὰ τὰ Π, π, ταύτη τοι ὁ
Α'ξων ἐν τῷ αὐτῷ ὑπάρχει Ε'πίπεδων, ἐν ᾧ καὶ αἱ
Διάμετροι (γεωμετρ. §. 242.), τατέσιν ἐν τῷ Ε'-
πίπεδῳ ΑΒΓ. Ε'φειδήσιν ἄρα αἱ ΜΜ, μι. ωσπό-
τως Κάθετοι καὶ τῇ Σπ. Οὐκέτη αἱ πμ, ΠΜ εἰσὶ καὶ
ναὶ Τεταγμέναι τῶν τε Κύκλων βμΓ, ΕΜΔ, καὶ
τῆς Τομῆς μ Σμ. Α'λλ' εἴσι πμ² = βπ. πΓ, καὶ ΠΜ²
= ΕΠ. ΠΔ. ἄρα πμ² : ΠΜ² :: βπ. πΓ : ΕΠ. ΠΔ.
Α'λλ' ἐπεικερός αἱ ΑΒ, Σπ εἰσὶ παράλληλοι, ταύτη
τοι ΕΠ = βπ. ἄρα πμ² : ΠΜ² :: πΓ : ΠΓ. Οὕτων
δὲ τῶν τριγώνων ΣΠΔ, ΣΠΓ ὁμοίων ἀλλήλαις, εἴσι
πΓ : ΠΔ :: Σπ : ΣΠ. Οὐκέτη καὶ πμ² : ΠΜ² :: Σπ : ΣΠ.
Ε'γ τεῦθεν ἄρα ἐπίδηλον, ὅτι ἡ Καμπύλη μ Σμ
τοιάνδε φύσιν ἔχει, ἢντε τὰ ἀπὸ τῶν Τεταγμένων
εὐτῆς τετράγωνα λόγον ἔχειν πρὸς ἀλλήλα, ὃν αἱ
αὐτῶν Α'ποτετμημέναι. Οὐκέτη (§. 62.) ὑπάρχει
Παραβολή.

ΠΑΡΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΜΟΥ ΛΑΦΑΝΟΦΑΙΛΑΣ
ΑΙΓΑΙΟΥ ΡΕΤΙΟΥ ΛΕΟΑΝΤΙΝΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΘΕΟΦΑΝΟΥ

ΘΕΩΡΗΜΑ. Γ'.

§. 171.

Ἐὰν ὁ Κῶνος σιωδῆποτε Εὐπιπέδῳ τῷ Σχ.
 ΑΒΓ διὰ τῆς Κορυφῆς, καὶ τῷ Λέξονος αὐ-
 τῷ διήκοντι, καὶ πρὸς τὴν βάσιν αὐτῷ Κα-
 θέτῳ εφεξικότι τμηθῇ, τμηθῇ δὲ καὶ ἐ-
 τέρῳ Εὐπιπέδῳ τῷ ΣΠ, ὃ μητε τῇ βάσει,
 μήτε τινι τῶν τῷ Κώνῳ πλευρῶν παράλι-
 λον εἴη, εἴη δὲ μᾶλλον προσιεκλιμένου
 τῷ τῆς βάσεως Εὐπιπέδῳ ΒΓ, ἢ ταῖς τῷ
 Κώνῳ πλευραῖς, τηνικαῦτα ἔκατέρα μὲν
 τῶν τῷ Κώνῳ πλευρῶν τμηθήσεται τῷ δε
 τῷ Εὐπιπέδῳ, ἢ δὲ τῇ Τομῇ περατώσα
 ἀπειρος Καμπύλῃ, ἢ καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἐπα-
 νακάμπτεσσα, ἔσεται Εὐλείψις.

ΔΕΙΓΞΙΣ.

Ηγεμονοῦσαν Εὐπιπέδα δύο τῇ τῷ Κώνῳ βάσει
 παράλιηλα, ἐξ ὧν προκύψει Κύκλοι δύο οἱ ΕμΖ,
 ΘΜΗ τέμνοντες τὸ τῆς Καμπύλης ἐπίπεδον. Δείξει
 ἓν παραπληγίᾳ τῇ ἀνωτέρῳ δείκνυται τὰς μπ., ΜΠ,
 κοινὰς εἶναι Τεταγμένας ἔντε τῷ κύκλῳ, καὶ τῇ
 ἐκ τῆς τομῆς Καμπύλῃ, καὶ ἐκ τῆς τῶν κύκλων φύ-

σεως ὑπάρχειν μπ²: ΜΠ²::Επ.πΖ:ΘΠ.ΠΗ.
Ε'πει δὲ τὰ τρίγωνα ΣΠΗ, ΣπΖ, σΕπ, σΘΠ εί-
σι ὁμοια, ἔτεται προσέτι ό πΖ:ΠΗ::Σπ:ΣΠ, ό
Επ:ΘΠ::σκ:σΠ. Οὐκέν (Α'λγβ. §. 491.) Έπ.
πΖ:ΘΠ.ΠΗ::σκ.Σπ:σΠ.ΣΠ, ό ἐπομένως πμ²:
ΠΜ²::σκ.Σπ:σΠ.ΣΠ. Ε"σιν ἄρα ἡ τομὴ σΜΣ
φύσεως τοιᾶς δε, ὡςε τὰ ἀπὸ τῶν Τεταγμένων ἐν
αὐτῷ τετράγωνα λόγον ἔχειν πρὸς ἄλληλα, ὃν τὰ
ὑπὸ τῶν συστοιχώσων αὐτοῖς Α'ποτετμημένων παρα-
γόμενα, τυτέσιν (§. 61,) ὑπάρχει Ε'λειψις.

Σ Χ Ο' Λ Ι Ο Ν.

§. 172.

Ταῦτα δειχθήσεται, καν τὸ σερεῖν ΑΒΓ
Κύλινδρος ὑπάρχῃ ὄρθος.

Θ Ε Ω Ρ Η Μ Α Δ'.

§. 173.

Σχ. Ε'αν δὲ Κῶνος ὅτω πμηθῆ, ὡςε τὸ
τέμνον ἐπίπεδον μᾶλλον προσκεκλίδαι
ταῖς τε Κώνε πλευραῖς, ἢ τῇ βάσει αὐ-
τῇ, τηνικαῦτα ἀπαστρέψειν ἐκατέρωσε πι

τᾶς Κώνων πλευραὶ ἐτμηθήσονται, ἡ δὲ τὴν τομὴν περιέχουσα ἀπέρχυτος Καρπύλη μῆνος ἔσεται Τέπερβολῆ.

Δ ΕΓΞ Ι Σ.

Ε'πειδήπερ ἐκ τῆς Θύσεως τῶν Κύκλων ΕΜΔ, ΒιΓ εἰς πμ²:ΠΜ²:Βπ.πΓ:ΕΠ.ΠΔ, καὶ ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν τριγώνων ΔΠΣ, ΓπΣ, πσΒ, ΠσΕ εἰς πΓ:ΠΔ::πΣ:ΠΣ, καὶ πΒ:ΠΕ::πσ:σΠ, καὶ συνδέσει τῶν λόγων, πΓ.πΒ:ΠΔ. ΠΕ::πΣ. πσ:ΠΣ. σπ. Εἴσαι ἄρα καὶ πμ²:ΠΜ²::πΣ. πσ:ΠΣ. σΠ. ίδιωμα δὲ τέτο τῆς Τέπερβολῆς (§. 61.)

Σ Χ Ο' Λ Ι Ο Ν.

§. 174.

Εἰπεὶ τῆς τᾶς Κώνων κορυφῆς Α ἔτερος Σχ. Κώνος ὁμοίος κατασαθῆ, καὶ προαχθῆ τὸ τέμνον²³. ἐπίκεδὸν, καὶ τόудε κατὰ τὸ σ τεμεῖ. Εἰδ' ἀμφότεραι αἱ Τομαὶ Θεώρητῶσι, αἱ ἀντικείμεναι ληφθήσονται Τέπερβολαι.

§. 175.

Ἐπιδηλου δὲ δῆπος, ὡς ἐὰν τὸ τέμνον ἐπί-